Natalia Kawalec, Pozwól

próżność poróżniła świat
coś poszło tu nie tak
a miało być tak pięnie

cała paleta barw
wiele języków ma
a uśmiech tylko jeden

pozwólmy sobie latać
na lekkim wietrze
rozwijaj swoje skrzydła
miej dobre serce

nie bój się leć wysoko
i otwórz wnętrze
bądźmy sobą
wiem, ze też chcesz

wiem, ze też chcesz

pozwól mi byc
kochać i żyć jak chcę
nie proszę cię o wiecej

pozwól mi byc
i sam żyj tak jak zechcesz
nie proszę cię o więcej

pozwól mi być
i sam żyj jak zechcesz

sypią się płatki z chmur
każdy ma inny wzór
jak my twarze odmienne

zabiela szczyty gór
utulą je do snu
bo razem błyszczą piękniej

nei pozwól mi już płakać
że inna jestem
przecież tak samo bije
w każdym z nas serce

połączmy nasze rytmy
tak można więcej
nieśmy dobro
wiem, ze też chcesz

wiem, ze też chcesz